

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 019674 17 Uvp
Banja Luka, 20.02.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Merside Bjelobrk, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi A. M. iz B.L., koga zastupa punomoćnik M. K., advokat iz B.L., Ul... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj... od 29.08.2016. godine, tuženog Fonda, u predmetu ostvarivanja prava na starosnu penziju, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje stava 2. izreke presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 019674 16 U od 07.07.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.02.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, stav 2. izreke presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 019674 16 U od 07.07.2017. godine se preinačava, tako što se tuženi obavezuje da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) uvažena je tužba tužioca i poništen uvodno označeni akt tuženog, kojim ovaj organ „postupajući u izvršenju presude broj 11 0 U 018031 16 U od 19.07.2016. godine, dostavlja upravni spis Filijali radi donošenja odluke po zahtjevu podnesenom dana 26.06.2012. godine putem Fonda. Stavom 2. izreke pobijane presude tuženi je obavezan da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 950,00 KM, u roku od 30 dana od dana prijema presude, a koji se odnose na troškove sastava tužbe od strane advokata u iznosu od 750,00 KM prema Tarifnim brojevima 3. i 12., te članu 14. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 68/05), te troškove takse na tužbu u iznosu od 100,00 KM i na presudu u iznosu od 100,00 KM, shodno Tarifnim brojevima 22. i 23. Taksene tarife iz Zakona o sudskim taksama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 73/08 - 63/14).

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tuženi pobija zakonitost stava 2. izreke presude kojim je on obavezan da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 950,00 KM, navodeći da troškovi upravnog spora koji je okončan u korist tužioca poništenjem osporenog akta od 29.08.2016. godine, nisu pravilno određeni. Ističe da se sud obrazlažući odluku o visini dosuđenih troškova takse na tužbu i presudu poziva na Tarifne brojeve 22. i 23. Taksene tarife, iako Tarifni broj 22. tačka 2. i Tarifni broj 23. tačka 3. decidno propisuju da se za tužbu, odnosno presudu u ovoj vrsti upravnog spora (penzijsko i invalidsko osiguranje) plaća taksa u iznosu od po 20,00 KM. Osim navedenog dodaje da je sud izgubio iz vida sadržaj odredbe člana 7. stav 1. Zakona o sudskim taksama koja propisuje da se za podneske i odluke suda u upravnim sporovima iz penzijskog i invalidskog osiguranja, taksa plaća samo ako tužba bude odbijena ili

odbačena, što preneseno na konkretan slučaj tužioca čija je tužba uvažena, jasno znači da on nije takseni obveznik, a shodno tome ne postoji ni obaveza tuženog da mu ove troškove nadoknadi. Zbog navedenog predlaže ovom sudu da zahtjev uvaži i presudu u pobijanom dijelu preinači.

Tužilac u odgovoru na zahtjev iznosi da je isti neosnovan, jer tuženi pogrešno tumači odredbe Zakona o sudskim taksama, te ističe da je platio tražene takse i to po nalogu suda, pa ne može snositi štetne posljedice usljed toga. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, presudu u pobijanom dijelu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Presudom nižestepenog suda uvažena je tužba tužioca i poništen osporeni akt tuženog broj 1023058510 od 29.08.2016. godine, te je tuženi obavezan da tužiocu nadoknadi troškove upravnog spora u ukupnom iznosu od 950,00 KM.

Odluka nižestepenog suda o troškovima upravnog spora nije zakonita iz razloga na koje tuženi ukazuje u zahtjevu. Tuženi ne pobija zaključak suda da je tužiocu koji je uspio u sporu dužan nadoknaditi troškove sastava tužbe od strane advokata u iznosu od 750,00 KM, već pobija odluku suda u dijelu kojom su u troškove upravnog spora uračunati i troškovi takse na tužbu i presudu. Sud je tužiocu po tom osnovu dosudio 200,00 KM, iako Tarifni broj 22. tačka 2. i Tarifni broj 23. tačka 3. Taksene tarife izričito propisuju da taksa na tužbu i presudu u upravnom sporu iz penzijskog i invalidskog osiguranja iznosi po 20,00 KM. Pri tome iz spisa predmeta proizilazi da je sud nalogom od 07.07.2017. godine tužioca pozvao da na ime takse na tužbu i presudu plati ukupno 40,00 KM, koji iznos je tužilac i uplatio dana 14.08.2017. godine, o čemu svjedoči dostavljena uplatnica, zbog čega ostaje nejasno čime se rukovodio sud kada je konačno, po ovom osnovu, tužiocu dosudio ukupno 200,00 KM.

Osim što je u pobijanoj presudi pogrešno tumačio Tarifne brojeve 22. i 23. Taksene tarife u pogledu visine takse, nižestepeni sud je izgubio iz vida sadržaj odredbe člana 7. stav 1. Zakona o sudskim taksama koja propisuje da se na podneske i odluke u upravnim sporovima u stvarima iz penzijskog i invalidskog osiguranja, taksa plaća samo ako tužba bude odbijena ili odbačena, a iz koje odredbe jasno proizilazi da tužilac koji je uspio u ovoj vrsti spora uopšte nije takseni obveznik, što konačno znači da je on po pogrešnom nalogu suda platio taksu koju nije bio dužan da plati.

U takvoj situaciji, kada je tužilac platio taksu koju nije bio dužan da plati, on ima samo mogućnost da zatraži povrat takse (uplaćenih 40,00 KM) u smislu odredaba člana 33. do 37. Zakona o sudskim taksama, a nikako ne postoji mogućnost da se neosnovano uplaćeni iznos na ime sudskih taksa dosudi na teret tuženog, kako je to učinio nižestepeni sud (pri tom ne dosuđujući 40,00 KM, nego 200,00 KM), a na čemu osnovano insistira tuženi u zahtjevu ukazujući da je u ovom dijelu presuda nezakonita.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u stavu 2. izreke pobijane presude ostvaren je razlog nezakonitosti predviđen odredbom člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog uvažava i pobijana presuda preinačava na osnovu odredaba člana 40.

stav 1. i 2. ZUS, u pogledu odluke o troškovima postupka na način kako je odlučeno u izreci ove presude.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić